

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2527

гр. Варна , 16.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на шестнадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева
Членове: Даниела Св. Христова
 Ивелина Д. Чавдарова

като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлева Въззивно частно гражданско дело № 20213100501573 по описа за 2021 година

се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.274 и сл. ГПК.

Образувано е по частна жалба на Т. Ц. ЕНЧ., чрез процесуалния представител адв. И.Р. срещу определение №1534 на Варненския районен съд, постановено на 11.05.2021г. по гр.д. № 4401/2021г. и с което е прекратено производството по същото дело поради недопустимост на предявения иск.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност необоснованост и неправилност на обжалваното определение. Твърди се, че изводът на съда за недопустимост на исковата им претенция поради недоказан правен интерес, поради това, че въз основа на изложените във исковата молба фактически твърдения основанието за унищожаването на декларацията е упражнена спрямо ищцата заплахата е неправилен. Правният си интерес обосновава с обстоятелството, че е подписала декларацията единствено и само защото спрямо нея и децата се е осъществило насилие, както и поради това, че предстои разделяне на имуществото, което е придобито по време на брака

между страните и при успешно проведен иск за унищожаване на декларацията, имуществото, придобито след подписване на същата ще стане част от делбената маса. Иска се от настоящата инстанция да отмени обжалваното определение и върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да се произнесе ВОС съобрази следното:

Частната жалба е подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

В исковата си молба и направените уточнения жалбоподателката е изложила твърдения, че с ответника са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с влязло в сила решение по гр.д.№ 9012/2020г. По време на брака, на 07.05.2014г. ищцата и ответника са подписали декларация за избор на режим на разделност на имуществените отношения. Ищцата твърди, че е подписала декларацията в резултат на упражняван спрямо нея от началото на 2014г. системен физически и психически тормоз от страна на ответника. Твърди, че била заплашвана, че ще бъде изгонена от жилището, отправяни заплахи за физическо насилие. Ответникът упражнявал и системен физически тормоз, изразяващ се в стискане и щипане по ръцете и краката, нанасяне на удари пред децата; нанасяне на удари и върху децата. От страх за физическото си здраве и това на децата, ищцата подписала декларацията. Излага, че след това, през 2015г. ответникът закупил недвижим имот чрез банков кредит, а ищцата била поръчител по кредита. Ищцата твърди също, че последните седем години от брака била подложена на домашно насилие, изразяващо се в психически и физически тормоз от страна на ответника, като през 2018г. след скандал била принудена да напусне семейното жилище. В деня на подписването на декларацията, ответникът позвънил по телефон на ищцата и ѝ заявил, че същия ден ще ходят при нотариуса да подписват. Отивайки в кантората на нотариуса всичко било готово и ищцата подписала без да се запознае с текста и съдържанието на декларацията, защото била предупредена, че ако не подпише ще се случи нещо лошо на нея и децата. С оглед на тези си твърдения е сезирала съда с искането си за унищожаване на подписаната от нея декларация от 07.05.2014г. с нотариална заверка на

подписите с рег.№ 745/07.05.2014г. за избор на режим на разделност на имуществените отношения, подписана под натиск от ответника. Ответницата . Твърдят, че това право на преминаване е учредено именно с постигната съдебна спогодба, като в уточнителните

Съдът намира, предявения иск по чл.43 СК, вр. чл.33 ЗЗД срещу ЕМ. М. ЕНЧ. за процесуално недопустим. Правният интерес е обективна категория, абсолютна положителна предпоставка за възникване на правото на иск. Преценката си относно наличието на правен интерес съдът извършва единствено и въз основа на твърденията на ищеца, които той е изложил в исковата си молба, т.е. на обективните факти. В случая изложените от ищцата фактически твърдения сочат на извод, че се претендира недействителност на сделката, като извършена в следствие на заплахата. Твърди се извършване на действия от страна на ответника, в резултат на които у ищцата се е породил основателен страх, който е мотивирал взетото от нея решение да подпише декларацията. За да бъде разгледан иск с правно основание чл.33 ЗЗД, е необходимо да е налице правен интерес от унищожаване на сделката, страдаща от недостатъци. Ищцата основава интереса си на факта, че с ответника са бивши съпрузи и при евентуално уважаване на иска за унищожаване на Декларацията, която по същество обективира брачен договор, придобитите от ответника недвижими имоти след датата на подписване на декларацията биха представлявали СИО и като такива при бъдеща делби ще станат част от делбената маса.

Съгласно изричната разпоредба на чл.43, ал.1 СК, към брачния договор се прилагат съответно общите правила относно недействителността на договорите. Ал. 2 на същия текст обаче въвежда едно съществено отклонение, а именно, че унищожаването има действие за в бъдеще, за разлика от общия ред по ЗЗД, където унищожението има по правило обратно действие. Действието на унищожаването на процесната сделка за в бъдеще изключва правния интерес на ищцата от водене на настоящия спор. Това е така, защото дори и иска да бъде уважен, сделката ще се счита за унищожена от момента на влизане в сила на решението. Бракът на страните е бил прекратен с влязло в сила решение, поради което и брачният договор е бил прекратен преди предявяване на настоящия иск, на основание чл.42, ал.1, т.3, вр. чл.44, т.3 СК,

поради което и недопустимо се явява унищожаването за в бъдеще на брачен договор, който е прекратен поради прекратяване на брака с развод и претендирания от ищцата резултат – включване на придобития от ответника имот в имуществото придобито от страните в режим на СИО.

По изложените съображения, съдът намира, че ищцата не е доказала наличието на правен интерес от предявения иск с правно основание чл.43 СК, вр. чл.33 ЗЗД, поради което и производството по него е недопустимо.

По изложените съображения предявения отрицателен установителен иск е недопустим.

Като е направил изводи, идентични на изводите на настоящата инстанция ВРС е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №1534 на Варненския районен съд, постановено на 11.05.2021г. по гр.д. № 4401/2021г., с което е прекратено производството по същото дело поради недопустимост на предявения иск.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния касационен съд при условията на чл.280 ГПК в 1-седмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____